

بسم الله الرحمن الرحيم
فرمان
عاليقدر امير المؤمنين حفظه الله
در مورد اتهامات بي جا
بر کارمندان و مسؤولين امارت
اسلامي و جلوگيري از بي قدری
نمودن آنها

شماره: (۳۵)

تاريخ: ۱۹ / ۱۲ / ۱۴۴۳ هـ. ق

مطابق هدايات اسلامي، وارد نمودن
اتهامات بي جا بر مسؤولين و نقد کردن
دور از واقعيت شرعاً جواز ندارد. نشر
ارجاف و شایعات در اسلام جا ندارد و
در بين مسلمانان هم سبب نفرت و
انزجار می گردد، اعتبار و باور را از
بين می برد و همت ها را ضعیف
می سازد.

الله متعال می فرماید: وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ
لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ
كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا.

[الإسراء: ۳۶]

ترجمه: مرو بی چیزی که نیست تو را

بسم الله الرحمن الرحيم
د اسلامي امارت پر کارکونکو او
مسوولينو د بي خايه تورو نو او
د هغوی د بي قدری- کولو
د مخنيوي په هکله
د عاليقدر امير المؤمنين حفظه الله
فرمان

گڼه: (۳۵)

نېټه: ۱۹ / ۱۲ / ۱۴۴۳ هـ. ق

د اسلامي لارښوونو سره سم پر
مسوولينو باندې بي خايه تورو نه لگول
او له واقعيت څخه لرې نقد کول شرعاً
جواز نه لري، ارجاف او شایعات
خپرول په اسلام کې خای نه لري او د
مسلمانانو تر منځ هم د کرکې او نفرت
سبب کېږي، اعتبار او باور له منځه
وړي او همتونه کمزوري کوي.

الله تعالی فرمائي: وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ
بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ
أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا.

[الإسراء: ۳۶]

ژباړه: هغه څه مه تعقیبوه چې تاته د هغه

علم نه وي. غورږونه، سترگي او زړه، هر يو د دوی څخه هر ورو پوښتل کېدونکي دي.

په دې هکله رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: کفی بالمرء کذباً أن يحدث بكل ما سمع. (رواه مسلم)؛ یعنی رسول الله صلی الله علیه وسلم هغه څوک دروغجن بللی چې کومه خبره واورې او (پرتله له دې چې سپیناوی یې وکړي) نورو ته یې رسوي. دغه ډول منفي تبلیغات په ټولنه کې اضطراب پیدا کوي او په غیر شعوري توګه د دښمنانو سره مرسته کوي. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: من کان يؤمن بالله والیوم الآخر فلیقل خیراً او لیصمت. (متفق علیه)

ژباړه: څوک چې په الله او آخرت ایمان لري، نو یا دې حق خبره وکړي یا دې پټه خوله واوسي. په بل حدیث کې پیغمبر علیه السلام فرمایي: بس مطیة الرجل زعموا. (رواه ابوداود)

ژباړه: د سړي بد عادت دا دی چې په

دانش آن، هر آئینه گوش و چشم و دل هر یکی از اینها باشد از نفس خود پرسیده شده.

رسول الله صلی الله علیه وسلم در این مورد می فرماید: کفی بالمرء کذباً أن يحدث بكل ما سمع. (رواه مسلم)؛ یعنی رسول الله صلی الله علیه وسلم شخص را دروغگو شمرده که هر سخنی را بشنود و (بدون این که وضاحت آن را نماید) آن را به دیگران می رسانی. این چنین تبلیغات منفی در جامعه اضطراب به میان می آورد و به گونه غیر شعوری با دشمنان مساعدت می کند. رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: من کان يؤمن بالله والیوم الآخر فلیقل خیراً او لیصمت. (متفق علیه)

ترجمه: کسی که به الله و آخرت ایمان دارد باید یا سخن حق بگوید یا سکوت اختیار نماید. در حدیث دیگر پیامبر علیه السلام می فرماید: بس مطیة الرجل زعموا. (رواه ابوداود)

ترجمه: عادت بد مرد این است که

بالای (این‌ها می‌گفتند/ کسی می‌گفت)
استدلال می‌کند.

از نظر اسلام این کار قابل تعزیر (جزا)
می‌گردد.

در این مورد فقها رحمهم الله
می‌نویسند: التعدي على الموظفين
العموميين والمكلفين بخدمة عامة
يستحق التعزير ومن الأمثلة التي أوردها
الفقهاء في هذا المجال اهانة العلماء أو
رجال الدولة بما لا يليق سواء كان
ذلك بالاشارة أو القول أو بغير ذلك
والتعدي على أحد الجنود باليد أو
تمزيق ثيابه أو سبه ففيه التعزير
والتضمين عن التلف ومن ذلك اهانة
محكمة قضائية وكذلك جرائم الجلسة
فالقاضي له فيها التعزير وان عفى
فحسن... الموسوعة الفقهية، ج ۱۲
ص ۲۸۳ الفتاوى الاسعدية
ج ۱ ص ۱۶۶-۱۶۷

ترجمه: تجاوز کردن بر کارمندان عام
(حکومتی) و آن‌هایی که بر خدمات
عمومی گماشته شده اند، سبب تعزیر
(جزا) می‌گردد. از این جمله فقهای

(دوی ویل/ چا ویل) باندې استدلال
کوي.

د اسلام له نظره دغه کار د تعزیر (سزا)
وړ ګرځي.

په دې هکله فقهاء رحمهم الله ليکي:
(التعدي على الموظفين العموميين
والمكلفين بخدمة عامة يستحق
التعزير ومن الأمثلة التي أوردها
الفقهاء في هذا المجال اهانة العلماء أو
رجال الدولة بما لا يليق سواء كان
ذلك بالاشارة أو القول أو بغير ذلك
والتعدي على أحد الجنود باليد أو
تمزيق ثيابه أو سبه ففيه التعزير
والتضمين عن التلف ومن ذلك اهانة
محكمة قضائية وكذلك جرائم الجلسة
فالقاضي له فيها التعزير وان عفى فحسن
... الموسوعة الفقهية، ج ۱۲
ص ۲۸۳ الفتاوى الاسعدية
ج ۱ ص ۱۶۶-۱۶۷.

ژباړه: پر عامو (حکومتي) کارمندانو او
هغوی چې پر عمومي خدماتو ګمارل
شوي وي، تېری کول د تعزیر (سزا)
ورکولو لامل ګرځي، له دې جملې

کرام، تحقیر علماو کارمندان حکومتی را که مناسب شان آن‌ها نباشد، (اگر به اشاره، گفتار و یا چیزی دیگر باشد)، به طور مثال یادآوری کرده اند.

همچنان دست انداختن به عسکر یا پاره کردن لباس وی و یا بد و رد گفتن به وی، پس در این نیز تعزیر (جزا) داده می‌شود و تاوان (پاره شدن لباس) از وی گرفته می‌شود. همچنان در صورت توهین به محکمه قضایی و اخلال مجلس قضایی، قاضی می‌تواند تعزیر (جزا) دهد، مگر عفو بهتر است.

هدایات اسلامی فوق برای تمام هموطنان، مجاهدین و رسانه‌های خبری مسؤولیت شرعی به میان می‌آورد تا بالایش عمل نمایند.

والسلام

امیر المؤمنین شیخ القرآن والحديث
مولوی هبة الله اخندزاده

خخه فقهاء کرامو د علماوو او حکومتی کارکونکو سپکاوی چي د دوی له شان سره مناسب نه وي، (هغه که په اشاره، وینا او یا بل خه وي)، د بېلگې په توگه یاد کړي دي.

همدا راز کوم عسکر ته لاس اچول، یا یې جامې خپرل او یا هم بد رد ورته ویل، نو په دې کې تعزیر (سزا) ورکول کېږي او (د جامو خپرولو) تاوان ورخخه اخیستل کېږي. همدارنگه د قضایي محکمې سپکاوی او قضایي مجلس اخلالول، نو په دې صورتونو کې قاضی تعزیر (سزا) ورکولای شي، خو عفو بهتره ده.

پورته اسلامي لارښوونې د ټولو هېوادوالو، مجاهدینو او خبري رسنیو لپاره شرعي مسؤولیت جوړېږي چې عمل ورباندې وکړي.

والسلام

امیر المؤمنین شیخ القرآن والحديث
مولوي هبة الله اخندزاده